

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/127/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720203079
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5720203079.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľky: F. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX K. XXX, proti odporcom: 1/ V. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX, XXX XX P.-S., Česká republika, 2/ S. H., bytom J. M. XXXX/X, XXX XX S., o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu v rade 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 5C/44/2020-20 zo dňa 22.07.2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 5C/44/2020-20 zo dňa 22.07.2020 v časti výroku II., ktorým súd uložil žalovanému v rade 1/ zákaz priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menej ako 5 metrov, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci, a vo výroku IV. p o t v r d z u j e .

Uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 5C/44/2020-20 zo dňa 22.07.2020 vo výrokoch I. a III. m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

Vo zvyšnej časti, t.j. v časti výroku II., ktorým súd návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia čiastočne zamietol a vo výroku V. zostáva uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 5C/44/2020-20 zo dňa 22.07.2020 n e d o t k n u t é .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému v rade 1/ zakázal dočasne vstupovať do rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na parcele registra „C“ parc. č. 120/1, zapísaného na LV č. XXX, nachádzajúceho sa v k. ú. K., obec Príbovce, okres Martin, a na pozemok k nemu prislúchajúci, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vypratanie nehnuteľnosti (výrok I.). V zmysle § 325 ods. 2 písm. h) CSP žalovanému v rade 1/ tiež zakázal priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menej ako 5 metrov, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o zákaze priblíženia sa. Vo zvyšnej časti návrh žalobkyne na zákaz priblíženia sa žalovaného v rade 1/ k žalobkyni zamietol (výrok II.). Zároveň s poukazom na § 336 ods. 1 CSP uložil žalobkyni povinnosť, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala na súd žalobu proti žalovanému v rade 1/ o vypratanie nehnuteľnosti, a to rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na parcele registra „C“ parc. č. 120/1, zapísaného na LV č. XXX, nachádzajúceho sa v k. ú. K., obec Príbovce, okres Martin (výrok III.) a tiež žalobu proti žalovanému v rade 1/ o zákaz priblíženia sa k žalobkyni (výroky IV.). Voči žalovanému v rade 2/ s poukazom na ust. 327 CSP odmietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia (výrok V.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 21.07.2020 sa žalobkyňa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanému v rade 1/, ktorý je zároveň jej druhom, uložil povinnosť nevstupovať do domu, v ktorom býva žalobkyňa a žiadala, aby súd neodkladným opatrením zakázal, aby sa žalovaný v rade 1/ nepribližoval na určenú vzdialenosť alebo iba obmedzene približoval k jej osobe. Zároveň sa žalobkyňa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia

voči ňou označenému žalovanému v rade 2/ S. H., ktorým by mu súd zakázal priblížiť sa k žalobkyni na určenú vzdialenosť.

3. Pri svojom rozhodovaní sa súd prvej inštancie oboznámil so skutkovými tvrdeniami žalobkyne a ňou predloženými listinami, na základe ktorých mal osvedčené podmienky pre čiastočné nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému v rade 1/. V konkrétnostiach mal osvedčené, že žalovaný v rade 1/ dňa 05.07.2020 žalobkyňu fyzicky napadol a to tak, že ju dvakrát silno udrel do oblasti tváre, následne jej vyklboval ruku za chrbtom a privrzoval ruku medzi vchodové dvere a kľučku, čo videla aj ich maloletá dcéra. Žalovaný v rade 1/ žalobkyňu niekoľkokrát fyzicky napadol, okrem toho žalobkyňu viackrát vydieral aj psychicky, a to tak, že žalobkyni držal nôž pod jej krkom so slovami, že pokiaľ ho opustí, zabije ju, čo videla aj ich maloletá dcéra, ktorá v dôsledku toho začala zle spať, plakávať, dokonca mala v noci horúčku a triašku. O tom svedčí Záznam o ošetrení lekárom pre deti a dorast zo dňa 11.07.2020. Následne dňa 16.07.2020 žalovaný v rade 1/ spoločne so žalovaným v rade 2/ neoprávnenne vnikli na pozemok rodinného domu vo vlastníctve žalobkyne, ktorá ich dôrazne žiadala, aby obidvaja odišli z jej domu a pozemku. Žalovaný v rade 1/ jej vtedy opätovne spôsobil psychickú ujmu. Navyše žalovaný v rade 2/ na ňu fyzicky zaútočil a to tak, že ju udrel silno do tváre. Žalobkyňa spadla na zem, a v dôsledku toho bola následne na lekárskom vyšetrení. V čase incidentu sa žalobkyňa nachádzala v trinástom týždni tehotenstva, čo mal súd osvedčené z viacerých listinných dôkazov, konkrétne z predloženého Záznamu o ošetrení lekárom Ambulantnej pohotovostnej služby zo dňa 16.07.2020, Ambulantného záznamu z ortopedickej kliniky, úrazovej ambulancie zo dňa 16.07.2020, Záznamu o ošetrení z pohotovostnej gynekologickej ambulancie Univerzitnej nemocnici Martin zo dňa 16.07.2020, Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vystaveného dňa 17.07.2020 s následnou kontrolou o 29 dní, ako aj Tehotenského preukazu vystaveného na osobu žalobkyne. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti okresný súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade boli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia a je potrebné zásahom súdu dočasne upraviť pomery strán sporu v tom smere, aby bol žalovanému v rade 1/ uložený zákaz vstupu do domu, v ktorom býva žalobkyňa s maloletou dcérou a ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ako aj kumulatívne zákaz priblíženia žalovaného v rade 1/ k žalobkyni v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) a písm. h) CSP. Na základe toho súd navrhované neodkladné opatrenie čiastočne nariadil spôsobom a v rozsahu uvedeným vo výrokovvej časti napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie návrhu žalobkyne v časti zákazu priblíženia sa žalovaného v rade 1/ k žalobkyni na určenú vzdialenosť 5 metrov vyhovel, na základe čoho vo zvyšnej časti, t.j. v alternatívnom výroku o priblížení sa v obmedzenom rozsahu, jej návrh zamietol. Žalobkyňa totiž v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žiadala uložiť žalovanému v rade 1/ jednak zákaz priblíženia sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a alternatívne zákaz priblíženia sa k nej v obmedzenom rozsahu. Zároveň súd v zmysle § 336 ods. 1 CSP uložil žalobkyni povinnosť podať žaloby vo veci samej, špecifikované vo výrokoch III. a IV. napadnutého uznesenia.

4. Vo vzťahu k žalobkyňou označenému žalovanému v rade 2/ však súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia postupom podľa § 327 CSP odmietol, keďže z identifikačných údajov poskytnutých žalobkyňou nebolo možné osobu žalovaného jednoznačne identifikovať. Po vykonanej lustrácii v Registri obyvateľov SR mal súd zároveň osvedčenú existenciu viacerých fyzických osôb s rovnakými identifikačnými údajmi, aké vo svojom návrhu uviedla žalobkyňa. Na základe toho nebolo možné osobu označenú žalobkyňou ako žalovaný v rade 2/ jednoznačne identifikovať.

5. O trovách konania súd nerozhodoval, nakoľko rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca v rade 1/, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietne.

7. Odvolateľ označil tvrdenia produkované navrhovateľkou v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia za nepravdivé. Podľa názoru odvolateľa motív navrhovateľky úzko súvisí s požiadavkou odporcu v rade 1/, aby mu navrhovateľka previedla do vlastníctva časť dotknutého rodinného domu, do ktorého on investoval všetky svoje príjmy a dary. Odporca v rade 1/ poukázal aj na fyzické útoky navrhovateľky voči jeho osobe, ako aj voči maloletej dcére, na základe čoho dňa 05.07.2020 odišiel zo spoločnej domácnosti. Následne navrhovateľka zrušila odporcovi v rade 1/ na adrese dotknutého rodinného domu trvalý pobyt. Odporca v rade 1/ ju preto kontaktoval a informoval o tom, že dňa 16.07.2020 si príde po svoje osobné veci. Pri odovzdávaní vecí bola prítomná aj ich maloletá dcéra a kamarát odporcu v rade 1/. Navrhovateľka začala vtedy kričať, že ju odporca v rade 1/ s jeho kamarátom napadli a začala volať o pomoc. Na to odporca v rade 1/ spolu s kamarátom obratom zavolali

políciu. Privolaná hliadka však videla, že k žiadnemu útoku nedošlo a tak umožnila odporcovi v rade 1/ odniesť si svoje osobné veci. Trestné oznámenie podané navrhovateľkou na okresnú prokuratúru označil odvolateľ za nepravdivé a účelovo podané. V danej súvislosti navrhol preto odvolaciemu súdu vyžiadať k nemu patriaci spisový materiál - vyšetrovací spis Okresného riaditeľstva PZ Martin ČVS: ORP-472/1-VYS-MT-2020.

Vo vzťahu k výroku I. napadnutého uznesenia odvolateľ uviedol, že nakoľko vrátil navrhovateľke kľúče od dotknutého rodinného domu a zároveň má v ňom zrušený trvalý pobyt, nemá už vo vzťahu k uvedenej nehnuteľnosti žiadne práva. Jeho vstup do uvedenej nehnuteľnosti by potenciálne zakladal trestné stíhanie pre trestný čin porušovania domovej slobody. Je teda zrejmé, že súdom nariadené neodkladné opatrenie ukladá niečo, čo upravuje zákon. Zároveň súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní neprihliadol ani na tú skutočnosť, že aktuálne býva odporca v rade 1/ v Českej republike a do dotknutého rodinného domu vo vlastníctve navrhovateľky si prišiel len po osobné veci. Od toho času, t.j. od 16.07.2020 až do podania opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu už neprišiel s navrhovateľkou do osobného styku. Nariadeným neodkladným opatrením sa de facto znemožňuje styk odporcu v rade 1/ s jeho maloletou dcérou. To je podľa jeho názoru pravý dôvod, ktorý viedol navrhovateľku k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto veci.

8. Navrhovateľka, ktorej bolo odvolanie odporcu v rade 1/ doručené dňa 25.08.2020, procesne nereagovala.

9. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené/doručené neboli.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v časti výroku II. a v závislom výroku IV. podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil a vo výroku I. v spojení so závislým výrokom III. podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

11. Krajský súd prispôbil terminológiu úprave civilného sporového konania, keď v rozhodnutí na označenie procesných strán použil pojmy „navrhovateľ“ a „odporca“ v príslušnom gramatickom tvare namiesto pojmov „žalobca“ a „žalovaný“ v príslušnom gramatickom tvare, ako sa to uvádza v prvoinštančnom rozhodnutí, dávajúc tým najavo, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný pred podaním žaloby vo veci samej.

12. Hneď úvodom je potrebné uviesť, že neodkladné opatrenie je procesnoprávny inštitút, ktorý možno nariadiť buď v priebehu konania o veci samej príp. spolu so žalobou vo veci samej. Neodkladné opatrenie, nariadené v priebehu konania o veci samej alebo spolu so žalobou vo veci samej, je dočasné opatrenie súdu, poskytujúce ochranu ohrozeným či porušeným právnym pomerom strán dotedy, kým súd svojím meritórnym rozhodnutím neposkytne ochranu definitívnu.

13. Ustanovenie § 325 ods. 1 CSP upravuje dva zákonné dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to: 1/ je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán, alebo 2/ ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Neodkladné opatrenie je najtypickejší zabezpečovací prostriedok civilného procesu, ktorý sa uplatňuje v činnosti súdu pred začatím konania, v konaní o veci samej i po skončení konania. Ide o provizórnu úpravu pomerov strán konania s cieľom umožniť plynulý priebeh rozhodovania vo veci samej, či zabezpečiť realizáciu priznaných nárokov úspešnej strany. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy účinnej do 30.06.2016, v zmysle Civilného sporového poriadku (účinného od 01.07.2016) sa upúšťa od koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej; v odôvodnených prípadoch je prípustná zhoda petitu návrhu na vydanie neodkladného opatrenia a žaloby vo veci samej.

15. Dokazovanie v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať

na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš pravdepodobné. Aj v tomto konaní je strana povinná označiť tvrdenia a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pokiaľ mieni byť úspešná (§ 149 CSP a nasl.). Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom nariadeného neodkladného opatrenia.

16. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami a tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu. Zároveň sa v právnych vzťahoch medzi stranami nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprimeraným spôsobom zasahovať do vzťahov medzi stranami.

17. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov - regulácia faktických pomerov je z povahy veci vylúčená. Právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), pričom potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Potreba upraviť pomery nemusí byť zásadne len jednorazová, môže byť aj pretrvávajúca po dlhšie časové obdobie. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami (prípadne navrhovateľom a odporcom) je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bude vo vzťahu k podmienke naliehavosti a neodkladnosti pomerov spravidla opodstatnený, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu vo veci samej. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi navrhovateľom a subjektom, voči ktorému návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, musí byť pritom zo strany navrhovateľa relevantným spôsobom osvedčená, vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť súdna ochrana - či už formou navrhovaného neodkladného opatrenia, prípadne žalobou vo veci samej.

18. V posudzovanom prípade sa odvolací v plnom rozsahu stotožnil s právnym záverom prvoinštančného súdu o tom, že navrhovateľka dostatočným spôsobom pre aktuálne štádium konania osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov v zmysle § 235 ods. 2 písm. h) CSP smerujúcu k zásahu do právnych vzťahov medzi navrhovateľkou a odporcom v rade 1/ tým spôsobom, že odporca v rade 1/ bude obmedzený v priblížení sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov (výrok II. napadnutého uznesenia). Na základe popisu skutočností tak, ako ich popísala navrhovateľka vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré zároveň osvedčila viacerými predloženými listinami, možno konštatovať, že požiadavka ochrany osobnostných práv formou neodkladného opatrenia, ktorej poskytnutia sa podaným návrhom domáhala, je v danom prípade dôvodná.

19. Je nesporné, že navrhovateľka a odporca v rade 1/ sa osobne poznajú, pričom ich vzťah vo všeobecnosti, s prihliadnutím na tvrdenia oboch zmienených, nemožno považovať za pozitívny. Návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti týkajúcej sa zákazu približovania odporcu v rade 1/ k jej osobe vyplynul zo vznikajúcich napätých konfliktných situácií, ktorých príčinou podľa popisu odporcu v rade 1/ sú najmä majetkové nezrovnalosti súvisiace so zhodnocovaním nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky z finančných prostriedkov odporcu v rade 1/, ako aj výkon rodičovských práv a povinností odporcu v rade 1/ vo vzťahu k ich maloletej dcére M.. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, z doposiaľ osvedčeného skutkového stavu, považuje za akceptovateľný úsudok navrhovateľky, ktorá nadobudla obavu o svoj život a zdravie, čomu prispôsobila aj svoje ďalšie právne kroky (podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podanie oznámenia o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že mohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu). Podľa názoru odvolacieho súdu neodkladné opatrenie nariadené v zmysle § 235 ods. 2 písm. h) CSP nevytvára nenávratný stav a neprimeraným spôsobom nezasahuje do vzťahov medzi navrhovateľkou a odporcom v rade 1/, keďže aj sám odporca v rade 1/ v podanom odvolaní uviedol, že od času posledného incidentu pri preberaní svojich osobných vecí s navrhovateľkou už nebol v styku. Zároveň neodkladné opatrenie nariadené prvoinštančným súdom v rozsahu podľa výroku II. napadnutého uznesenia, (spočívajúce v zákaze priblíženia sa odporcu v rade 1/ k navrhovateľke na menej ako 5 metrov), podľa názoru krajského súdu faktickým spôsobom nebráni styku otca s maloletou dcérou, ktoré odvolateľ vo svojom

opravnom prostriedku označil za jeden z motívov navrhovateľky v súvislosti s podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Je totiž zrejmé, že fakticky pre potreby bežného života, samotná „ochranná zóna“ v rozsahu 5 metrov stanovená neodkladným opatrením nemôže vytvoriť prekážku pre možné prevzatie a odovzdanie maloletej M. jej rodičmi, prípadne inými osobami. Navyše, nariadený zákaz priblíženia k navrhovateľke neobmedzuje odporcu v rade 1/ výrazným spôsobom a v neprimeranom rozsahu pri výkone činností bežného života, obzvlášť v prípade, keď je aj z obsahu podaného odvolania zrejmé, že odporca v rade 1/ aktuálne žije v inom štáte a za situácie, že sa jedná len o poskytnutie dočasnej ochrany pre navrhovateľku.

20. S prihliadnutím na uvedené, keď odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie považoval za splnené všetky zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti podaného návrhu podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP tak, ako bolo výrokom II. napadnutého uznesenia nariadené, a zároveň v situácii, keď odporca vo svojom odvolaní neosvedčil potrebu modifikácie nariadeného neodkladného opatrenia v uvedenej časti, napadnuté uznesenie vo výroku II., ktorým súd uložil žalovanému v rade 1/ zákaz priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menej ako 5 metrov, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci, ako vecne správne p o t v r d i l .

21. Zároveň odvolací súd potvrdil ako vecne správne napadnuté uznesenie i vo výroku IV., ktorým bola navrhovateľke uložená povinnosť podať voči odporcovi v rade 1/ žalobu vo veci samej. Jedná sa o povinnosť navrhovateľky určenú prvoinštančným súdom v zmysle ustanovenia § 236 ods. 1 CSP, vo vzťahu ku ktorej zároveň odporca v rade 1/ nevzniesol žiadnu odvolaciu argumentáciu.

22. Krajský súd však postupom podľa § 388 CSP zmenil odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku I, ktorým prvoinštančný súd uložil odporcovi v rade 1/ zákaz vstupovať do rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na parcele registra „C“ parc. č. 120/1, zapísaného na LV č. XXX, nachádzajúceho sa v k. ú. K., obec Príbovce, okres Martin, a na pozemok k nemu prislúchajúci, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vypratanie nehnuteľnosti, ako aj v závislom výroku III. o povinnosti navrhovateľky podľa § 236 ods. 1 CSP podať voči odporcovi v rade 1/ žalobu vo veci samej o vypratanie nehnuteľnosti.

23. Medzi navrhovateľkou a odporcom v rade 1/ nebolo sporné, že výlučnou vlastníčkou dotknutého rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na parcele registra „C“ parc. č. 120/1, zapísaného na LV č. XXX, nachádzajúceho sa v k. ú. K., obec Príbovce, okres Martin a na pozemku k nemu prislúchajúcemu je navrhovateľka. Uvedenú skutočnosť mal krajský súd preukázanú aj z verejne dostupného registra - Katastra nehnuteľností Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky.

24. Rovnako medzi navrhovateľkou a odporcom v rade 1/ nebolo sporné, že odporcovi v rade 1/ bol navrhovateľkou zrušený trvalý pobyt na adrese dotknutého rodinného domu, a že odporca v rade 1/ aktuálne býva v Českej republike, na adrese uvedenej v záhlaví tohto rozhodnutia. Tejto skutočnosti nasvedčuje jednak preberanie súdnych zásielok odporcom v rade 1/ na adrese X. XXX, XXX XX P.-S., Česká republika, ako aj absencia evidencie trvalého príp. prechodného pobytu odporcu v rade 1/ na území Slovenskej republiky, čo vyplynulo z lustrácie v Registri obyvateľov SR vykonanej dňa 21.09.2020 odvolacím súdom.

25. V danom prípade tak odvolací súd nemal preukázané vlastnícke, užívacie, prípadne iné právo odporcu v rade 1/ vo vzťahu k dotknutému rodinnému domu a k nemu prislúchajúcemu pozemku, na základe čoho pre vyhoviecie návrhu navrhovateľky v tejto časti návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia nebola splnená zákonná podmienka potreby bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania formou neodkladného opatrenia. Odporcovi v rade 1/ nemožno uložiť nič, na čoho výkon nie je ani podľa práva oprávnený. Odporca v rade 1/ totiž aj bez ingerencie súdu nie je bez súhlasu navrhovateľky oprávnený vstupovať do jej rodinného domu a na jej pozemky, a ak na tieto nehnuteľnosti vstúpi, navrhovateľka má k dispozícii zákonné možnosti ako vec právne a fakticky riešiť. Je teda zrejmé, že nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení by väčšiu ochranu práv navrhovateľke v tomto smere nezabezpečilo.

26. Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolaním napadnutý výrok I. v spojení s výrokom III., ktorým súd uložil navrhovateľke povinnosť podľa § 336 ods. 1 CSP podať žalobu vo veci samej, zmenil tak, že uvedený návrh zamietol.

27. Vo zvyšnej časti, t.j. v časti výroku II., ktorým súd návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia čiastočne zamietol a vo výroku V., ktorým súd odmietol podaný návrh voči navrhovateľkou označenému odporcovi v rade 2/, zostalo nedotknuté týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

28. Na záver je nutné dodať, že aktuálnym rozhodnutím súd neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej, pokiaľ navrhovateľka vo veci podá žalobu, a nijako ho nemôže ovplyvniť. Komplexné posúdenie dôvodnosti prípadne podanej žaloby bude predmetom konania vo veci samej, pričom pri meritórnom rozhodovaní sa bude súd prvej inštancie v plnej miere zaoberať aj všetkými tvrdeniami strán sporu, ktoré boli stranami sporu produkované v tomto štádiu konania (o neodkladnom opatrení). Okrem iného bude úlohou prvoinštančného súdu vysporiadať sa s otázkou aktuálne prebiehajúcich úkonov trestného konania, na ktoré poukázala navrhovateľka ako aj odporca v rámci svojich podaní. Krajský súd na tomto mieste dáva do pozornosti účel inštitútu neodkladného opatrenia a s ním súvisiace časové hľadisko rozhodovania súdov o podanom návrhu v súvislosti so žiadosťou odporcu v rade 1/ o vyžiadanie vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ Martin ČVS: ORP-472/1-VYS-MT-2020, s ktorým sa bude rovnako, v prípade podania žaloby vo veci samej, v plnej miere zaoberať súd prvej inštancie.

29. V prípade, že navrhovateľka nepodá žalobu vo veci samej lehote stanovenej okresným súdom, dôjde v zmysle ustanovenia § 336 ods. 3 CSP k zrušeniu nariadeného neodkladného opatrenia ex offio.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, nakoľko sa nejedná o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, ale o nároku na náhradu trov odvolacieho konania bude rozhodnuté v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej, príp. v rozhodnutí o zrušení nariadeného neodkladného opatrenia.

31. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).